

Det yppersta glädje-ämne i
lifet och i döden,
betraktadt, då general
qvarte...

*1700-1829 81 Cbza 1759 Ramsaj o.
Nordensköld*

National Library
of Sweden

Det yppersta Glädje-Nimne i lifet
och i döden,

Betraktadt,

Då

General Quartermästare Lieutenantens och Riddarens
af Kongl. Sverds-Orden,

**Herr CARL FRIEDRIC
NORDENSKÖLDS**

I lifstiden Högstälskade Maka,

Den Wälborna Frun,

Frū HEDVIG

MÄRTHA RAMSAJ,

Efter en långsam sjukdom, den 11 April 1759, i Herranom af-
sunnade, och den i samma Månad til Des hwil-
lorum beledsagades, i Sibbo Kyrka.

STOCKHOLM,

Tryckt hos HARBERG & HESSELBERG.

†   *†*

Se'n Ormens falska munn vårt hjerta fått inbilla;
At GUD ej unn'de oss den största sällhets högd,
Men oss, af afund, med Sitt bud, förledda wille,
At, utom Honom, frid ej söka eller frögd:

Då bragte otron oss, wår Skapare at hata,
Med båsan Honom fly, som en förtärand glöd;
Hans kärleks-bud och råd, som band och bojor rata,
Och sielfe srelsa oss från dom och ewig död.

Då kunde wi ej GUD anse för Wån och Fader,
Ell' finna någon nåd uti Hans kärleks-bröst.
I Honom kunde då wår själ ej wara glader,
Men wille, utom GUD, sig skaffa lif och tröst.

Wår fiendskap til GUD seck mer och mer förtäring:
At lesiwa af Hans nåd, ansågo wi för skam.
Wårt högmöd, utom GUD, djerst sökte ljus och nåring,
Och wille, som et barn, ej gå til Honom fram.

Men GUD, hwars kärleks högd är aldrig ändrad worden,
Och i Sin wishets glans förut alt detta sedt,
Geff efter Adam, med de nåde-fulla orden:
Mitt hjertelag mot dig af ingen ändring wet:

Med blods-band will Jag snart din fiendskap försona;
Ditt lif från ewig död förlofa med Mitt blod;
Min kärleks högd med blod, med död och törnekrona
Besegla, och nedslå din otros wrånga mod.

Din

Din otro, som dig fört i mörker, qwal och döden;
Jag ewigt hatar; ty Jag wil dig ewigt wäl;
Jag skall, af ewig nåd, mig störta Sjelt i nöden,
Att frälssa Mina barn från syndens stygga gräl.

Sitt löfte och beslut wår Gultare fullkomnat,
Och med Sin wredes nit alt Satans werk förstört;
Ja, Han, af ewig nåd, i allas stad affomnat,
Och Sina fångar Sjelf ur tråldoms huset fört.

Om GUD, til kärleks-pant, ej gedt of hjerte-bloden,
Hwari all Guddoms kraft och fullhet ligger gömd,
Så hade ingen trodt, at uti Nådes-floden
War hela werldens synd, fördränkt och ewigt glömd.

Men, sedan GUD, wår Bror, Sin helga blod utgutet,
Of til försätran, at wår synd förlåten är:
Hwi kan man nu ej se, at Han of ewigt slutet
Uti sin kärleks-samn, och har of ewigt får?

Hwi will man ikke tro, at Nåden i Guds hjärta
Ar oföränderlig, och läslig i Hans blod?
Hwi får man icke lif af Jesu död och smärta?
Hwi sunker man ej ned i Nådens djupa flod?

GUD har Sitt kärleks-råd i Ordet klart beskrifit,
Och hur' Han det, af nåd, til priikka har utfört:
I Ordet har Han of Sitt hela hjerta gifit;
Hwad männsko-hjerta kan härat ej blifa rört?

Guds Ord asbildar klart Hans öma Faders hjerta,
I Christi födelse, Hans marter, blod och död,
Som håldre wille dö i outfäglig smärta,
An se Sin barn förgås i synds och otrons nöd.

Det

Det gifwer viljan kraft, at wända sig tillbaka
Til GUD, sin Fader, rik af oombytlig nåd,
Och i en barnslig tro Hans kärleks sötma smaka,
Hwarat hon undfar lust at hålla all Guds båd.

Du, Jesu, fullgjort alt hwad til vår frelsning hörer:
Din död basunat ut fri, ewig, allmän Nåd!
Din Ande i Ditt Ord all sällhet til oss förer!
Hwar själ kan wisshet få om alt Ditt kärleks-råd!

Du gör änn' alltid wäl, och menar aldrig illa,
Fast Dina wågar wi ej kunna här förstå,
Vår egen-wilja kan förståndet lätt förwilla,
Ut ej besinna, hwad Din kärlek syster på.

†*† †*† †*†
Du i Din Nådes tamm har gömt Vår Sälla Döda,
Och Hennes frelsta själ försatt i ewig ro:
Du har Dess trötta kropp förlofsat från all möda.
Vår sällhet är Ditt mål, pris-wärde A och O!

Vår Dödas Man och Barn, som nu med tusend' tårar
Besökta Hennes Graf, gif Du Sjelf kraftig tröst!
Du, som bäst hela kan hwad Du af kärlek sårar,
Var Deras Glädje-Sol, och hugna Deras bröst!

Hallelujah, lof, pris, tack, åra, magt och heder
Utropar nu hwar själ, som barnsligt på Dig tror:
När wi off för Din fot, lagt wandrings-stafen neder,
Så blir vår salighet hos Dig fullkomligt stor!